

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1366/2019
06.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Ивановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Ивановића, адвоката Владете Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 81/2019 од 17.05.2019.године и 12Кж.3.бр.17/19 од 22.10.2019.године, у седници већа одржаној дана 06.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Ивановића, адвоката Владете Станковића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 81/2019 од 17.05.2019.године и 12Кж.3.бр.17/19 од 22.10.2019.године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу, одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К.32/18 од 27.12.2018.године, окривљени Саша Ивановић ослобођен је оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка, падну на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 81/2019 од 17.05.2019.године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Прокупљу, преиначена пресуда Вишег суда у Прокупљу К.32/18 од 27.12.2018.године, окривљени Саша Ивановић из Прокупља оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 8 месеци. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж.3.бр.17/19 од 22.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Саше Ивановића и пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 81/2019 од 17.05.2019.године, потврђена.

Против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 81/2019 од 17.05.2019.године и 12Кж.3.бр.17/19 од 22.10.2019. године, бранилац окривљеног адвокат Владета Станковић поднео је захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног Сашу Ивановића ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказима на којима се судска одлука не може заснивати, а као незаконит доказ означава потврду о привремено одузетим предметима КУ бр.133/16 од 25.02.2016.године, као и доказе који су засновани на незаконитој потврди о одузетим предметима и то: криминалистичко-техничку документацију КТ бр.122/2016 од 25.02.2016.године, токсиколошко-технички налаз Завода за судску медицину бр. 251252/16 од 04.03.2016.године, записник о вештачењу НКТЦ бр.03/2/11/8 бр.34-381/16 од 16.03.2016.године и записник о ДНК вештачењу БИА од 04.05.2016.године. По ставу одбране потврда о привремено одузетим предметима КУ бр.133/16 од 25.02.2016.године, је прибављена супротно одредбама члана 287 и 286 ЗКП. Такође, бранилац окривљеног указује да се записник о ДНК вештачењу БИА од 04.05.2016.године не може користити као доказ и из разлога што је вештачење урадио други орган, у односу на онај коме је вештачење поверено.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела... да се

открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ... а у ставу 2. истог члана прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. полиција може: да тражи потребно обавештење од грађана, да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага, да за неопходно потребно време најдуже до осам часова ограничи кретање на одређеном простору... да предузме друге потребне мере и радње, те да о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи и предметима који су пронађени или одузети, а могу бити од интереса за кривични поступак, саставе записник или службену белешку. Осим тога, одредбом члана 147. ЗКП прописано је да ће орган поступка предмете који се морају одузети по кривичном закону или могу послужити као доказ у кривичном поступку привремено одузети и обезбедити њихово чување, док је одредбама члана 150. ЗКП прописано да се лицу од кога су предмети одузети издаје потврда у којој ће се ти предмети описати, навести где су пронађени, од кога се одузимају као и својство и потпис лица које радњу спроводи.

Из списка предмета произилази да је потврда о привремено одузетим предметима издата од ПУ Прокупље дана 25.02.2016.године сачињена поводом проналаска предмета који се по КЗ морају одузети или предмета који могу послужити као доказ у кривичном поступку дана 25.02.2016.године у 23,50 часова од Саше Ивановића, а приликом предузимања потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП од стане овлашћених службени лица ПУ. Потврда о привремено одузетим предметима која је том приликом сачињена садржи све законом прописане податке, јер су у истој наведени подаци лица од кога су одузети предмети, време одузимања, а потврда садржи и потпис и својство лица које је предмет одузело, при чему је окривљени потврду потписао без примедби. Према томе, потврда о привремено одузетим предметима од 25.02.2016.године сачињена је у свему у складу са одредбама члана 147, 150. и 286. ЗКП.

Такође, из списка предмета произилази да је МУП, Дирекција полиције – Полицијска управа у Прокупљу поднела кривичну пријаву Вишем јавном тужиоцу КУ бр. 133/16 од 26.02.2016.године, односно овлашћена службена лица Министарства унутрашњих послова саставили су записник о подношењу кривичне пријаве, на који начин су и обавили радњу у смислу члана 286. став 2. ЗКП, обзиром да службена белешка и околности везане за проналазак дроге и с тим у вези сачињене потврде о привремено одузетим предметима дана 25.02.2016. године, представљају саставни део кривичне пријаве.

Сходно изнетом, овлашћена службена лица Министарства полиције обавестила су јавног тужиоца у року, подношењем кривичне пријаве, у оквиру које се налази службена белешка у смислу члана 286. став 2. ЗКП, из којих разлога, потврда о привремено одузетим предметима издата од ПУ Прокупље дана 25.02.2016.године, не представља незаконит доказ, у смислу навода захтева, те с тим у вези ни остали докази засновани на потврди о привремено одузетим предметима не представљају незаконите доказе на којима се судска одлука не може заснивати.

На наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против другостепене пресуде, а апелациони суд, као суд трећег степена, је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде, на страни два, став шест образложења дао ваљане разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Обзиром на све наведено, потврда о привремено одузетим предметима од 25.02.2016.године, не представља незаконит доказ у смислу навода захтева, те с тим у вези ни остали докази засновани на потврди о привремено одузетим предметима не представљају незаконите доказе на којима се судска одлука не може заснивати.

Када је у питању записник о ДНК вештачењу БИА од 04.06.2016.године, који бранилац окривљеног побија из разлога што сматра да је наведени записник недозвољен доказ, јер је вештачење урадио други орган у односу на онај коме је поверено вештачење, Врховни касациони суд налази да су и ови наводи неосновани. На наведену битну повреду одредаба кривичног поступка одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против другостепене пресуде, а апелациони суд, као суд трећег степена, нашао је да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на страни три став један дао ваљане разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како члан 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део, на основу члана 491. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**